

Dosarul nr. 3ra-427/19

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens”, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la anularea procesului-verbal și încasarea subvenției, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, s-a casat hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă:

La 27 februarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la anularea procesului-verbal și încasarea subvenției.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin Actul nr. 2 din 19 iulie 2017 Comisia din sat. Căzânești, raionul Telenești a decis casarea plantațiilor perene a Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens”. La data de 25 septembrie 2017 Comisia din sat. Căzânești, raionul Telenești a emis Actul de defrișare a plantațiilor perene a Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens”, prin care s-a constatat că din suprafața plantațiilor perene casată în baza Actului de casare nr. 2 din 19 iulie 2017, aprobat prin decizia Consiliului local Căzânești nr. 5/11 din 25 august 2017, au fost defrișate 30, 9561 de ha.

Reclamanta a relatat că, conform Legii cu privire la principiile de subvenționare a producătorilor agricoli nr. 276 din 16 decembrie 2016, a depus cerere la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură întru acordarea subvențiilor în sumă de 309 561 de lei. Însă, prin notificarea din 23 noiembrie 2017 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură i-a comunicat că dosarul de subvenționare nr. 1.1.-D/1710TL232321 este considerat neeligibil.

A declarat că, la data de 3 ianuarie 2018 a depus cerere prealabilă către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care a solicitat anularea notificării din 23

noiembrie 2017 și reexaminarea obiectivă a dosarului de subvenționare nr. 1.1.-D/1710TL232321. Prin răspunsul nr. 79/07 din 6 februarie 2018 Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a respins cererea prealabilă, din motiv că defrișarea a avut loc anterior anului 2016.

În opinia reclamantei refuzul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură se bazează pe interpretarea eronată a prevederilor legale.

Reclamanta a solicitat anularea procesului-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, prin care dosarul de subvenționare nr. 1.2.D/1710TL2321 a fost declarat neeligibil, precum și obligarea de a i se acorda subvenție în sumă de 309 561 de lei.

Prin hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” a fost admisă. S-a anulat procesul-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, prin care dosarul de subvenționare nr. 1.2.D/1710TL2321 a fost declarat neeligibil. S-a obligat Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură să achite Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens” suma subvenției în valoare de 309 561 de lei.

Prin decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, s-a casat hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens”.

La 8 februarie 2019 administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens”, Vitalie Zmuncilă a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat pct. 24 subpunctul 2 din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural.

A menționat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, considerate constatate de către instanța ierarhic inferioară, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

A adăugat că, instanța de judecată ignorând prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a acordat prioritate materialului probatoriu care dovedește cert când momentul defrișării plantației perene, și anume: actul de casare nr. 2 din 19 iulie 2017, aprobat prin decizia Consiliului local Căzănești nr. 5/11 din 25 august 2017, actul de defrișare a plantațiilor perene din 25 septembrie 2017, precum și că aceste probe au prioritate vizavi de ortofoto 2016 prezentate de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, deoarece din aceste materiale nu poate fi dedus cu certitudine și în mod explicit că, defrișarea a avut loc până în luna aprilie 2016.

Ulterior, la data de 14 martie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens”, reprezentată de către avocatul Doina Crețu a depus recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră ilegală și nefondată din considerentele ce urmează. Instanța de apel pe de o parte a administrat materialele ortofoto 2016, înscrisuri ce nu au fost prezentate la dosarul de subvenționare, pe de altă parte, nici nu a studiat materialele ortofoto 2016 întru emiterea unei concluzii legale, circumstanțe în care se conchide că decizia contestată este ilegală și arbitrară.

A relatat că, instanța de fond corect a apreciat și interpretat norma legală întru reglementarea subvențiilor și just a apreciat probele anexate la materialele cauzei.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

Colegiul menționează că recursul a fost depus până la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează să fie calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 8 februarie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 15 mai 2019 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Prin prisma art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se denotă cu certitudine că, la data de 4 octombrie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cerere privind acordarea subvențiilor în sumă de 309 561 de lei, conform Măsurii 1 Submăsura 1.2 „Stimularea investițiilor pentru înființarea, modernizarea și defrișarea plantațiilor multianuale, inclusiv a plantațiilor viticole și a plantațiilor pomicele” din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 455 din 21 iunie 2017 (f.d.62-66, Vol. I).

Prin Actul de inspecție nr. 311/is/2017 din 22 noiembrie 2017 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a stabilit că efectuarea și defrișarea plantației multianuale perene cu suprafața de 30, 9561 de ha, ce constituie obiect al investiției a fost efectuată contrar legislației în vigoare, și anume pct. 24 subpunct. 2 din Regulamentul indicat supra (f.d.24-26, Vol. I).

Drept urmare, prin procesul-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a constatat că dosarul de subvenționare nr.1.2-D/1710TL2321 depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” este neeligibil (f.d.23, Vol. I).

La 3 ianuarie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea notificării din 23 noiembrie 2017 și reexaminarea obiectivă a dosarului de subvenționare nr.1.2-D/1710TL2321 (f.d.27, Vol. I).

Prin răspunsul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 79.07 din 6 februarie 2018, cererea prealabilă a Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens” a fost respinsă în temeiul prevederilor art. 15 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (f.d.28-30, Vol. I).

În consecință, la data de 27 februarie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care a solicitat anularea procesului-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, prin care dosarul de subvenționare nr. 1.2.D/1710TL2321 a fost declarat neeligibil, precum și obligarea de a i se acorda subvenție în sumă de 309 561 de lei.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 29 mai 2018, a admis acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens”. A fost anulat procesul-verbal nr. 13/14298 din 22 noiembrie 2017, prin care dosarul de subvenționare nr. 1.2.D/1710TL2321 a fost declarat neeligibil. A fost obligată Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură să achite Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens” suma subvenției în valoare de 309 561 de lei.

Instanța de apel verificând legalitatea actului de dispoziție adoptat de către prima instanță, prin decizia din 21 noiembrie 2018 a admis apelul declarat de către Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, a casat hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a emis o nouă hotărâre prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, conchide că, soluția instanței de apel este legală și întemeiată.

În favoarea concluziei date se menționează următoarele.

În conformitate cu pct.126 din Hotărârea Guvernului cu privire la modul de repartizare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural nr.455 din 21 iunie 2017, prin care a fost aprobat Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, responsabili de calitatea dosarelor de subvenționare, respectarea procedurilor de recepționare, verificarea preliminară a obiectului investiției pentru care se solicită subvenție, inclusiv pentru calitatea lor, sunt reprezentanții oficiilor teritoriale ale Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, iar pentru recepționarea dosarelor de subvenționare cu abateri de la prevederile prezentului Regulament, aceștia vor fi supuși răspunderii disciplinare.

Conform pct.129 din același act normativ, în cazul fiecărui dosar ce conține iregularități, se întocmește un proces-verbal, cu justificarea juridică a refuzului de a-l supune în continuare procedurii de examinare, informând solicitantul prin poștă. Termenul de notificare a solicitantului nu trebuie să depășească 30 de zile lucrătoare de la momentul recepționării dosarului de către aparatul central al Agenției.

În temeiul pct.132 din Regulamentul sus specificat, subdiviziunea responsabilă este în drept să dispună efectuarea verificărilor suplimentare și în privința cererilor de solicitare a subvențiilor de până la 400 mii lei, pentru: 1) cererile de solicitare în cadrul

submăsurii 1.2. (1.2-V, 1.2-P și 1.2-D) a căror valoare depășește suma de 100,0 mii lei, precum și al măsurii 4, pentru care se efectuează verificări suplimentare ale tuturor cererilor depuse; 2) existența dubiilor asupra corespunderii obiectivelor și domeniilor de acțiune aferente măsurii de sprijin, reieșind din actele prezentate la cererea de solicitare a subvenției; 3) sesizarea asupra unor eventuale încălcări comise de solicitantul de subvenții, înregistrate în modul stabilit în cadrul Agenției; 4) constatarea neconformităților în cadrul inspecțiilor efectuate în anii precedenți.

Având în vedere cele menționate, se reține că, instanța ierarhic inferioară corect a stabilit că, în speță actul administrativ contestat - procesul verbal nr.13/14298 din 22 noiembrie 2017 a fost emis de organul competent cu respectarea procedurii prevăzute de actele normative citate mai sus.

Subsecvent, se menționează și dispozițiile pct.24 subpct.2 din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu privire la modul de repartizare a mijloacelor Fondului Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural nr.455 din 21 iunie 2017 (în vigoare la data emiterii actului contestat), conform căruia sprijinul, în cadrul Măsurii 1 Submăsura 1.2.D, este acordat pentru defrișarea plantațiilor multianuale, începând cu anul precedent celui de subvenționare, excepție făcând plantațiile pomicole casate în anul 2015 și defrișate în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.705 din 20 octombrie 1995 privind modul de înregistrare la venituri, punere pe rod, casare și defrișare a plantațiilor perene, în cazul plantațiilor pomicole, și, respectiv, cu Legea viei și vinului nr.57-XVI din 10 martie 2006.

La caz, se precizează că contrar prevederilor legale, Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens” a solicitat acordarea sprijinului financiar pentru defrișarea plantațiilor pomicole, ce a avut loc anterior anului 2016.

În acest context, instanța de apel just a reținut că faptul dat se probează prin materialele ortofoto din Arhiva Fondului Național de Date Geospațiale.

Deci, întrucât defrișarea plantațiilor a avut loc anterior anului 2016, iar cererea de solicitare a sprijinului financiar a fost înregistrată la 4 octombrie 2017, cu trimitere la pct.24 subpct.2 din Regulament, se constată că Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură întemeiat a decis că dosarul de subvenționare al Societății cu Răspundere Limitată „Vitculens” este neeligibil.

Totodată, la capitolul dat, instanța de apel just a respins alegațiile societății precum că defrișarea plantațiilor perene a avut loc în 2017, fapt pe care îl confirmă Decizia Consiliului Local Căzănești nr. 5/11 din 25 august 2017.

Or, Colegiul largit notează că Decizia Consiliului Local Căzănești nr. 5/11 din 25 august 2017 este contrară materialelor ortofoto prezentate din Arhiva Fondului Național de Date Geospațiale.

Conform pct.2 din Regulamentului Fondului Național de Date Geospațiale, acest fond este parte integrantă a Fondului Arhivistic de Stat al Republicii Moldova și se creează în scopul evidenței centralizate, păstrării și utilizării documentelor topografo-geodezice, aerocosmice și cartografice.

Pct.3 din acest Regulament, prevede că fondul este alcătuit din documente ce conțin rezultatele măsurării suprafeței pământului, rezultatele lucrărilor de ridicări topografice și cartografice, prospecțiunilor tehnice complexe, care prezintă interes istoric, politic, științific, economic, social și cultural.

Din pct.7 al Regulamentului, rezultă că fondul este alcătuit din documente originale întocmite în rezultatul activității organizațiilor specializate, indiferent de apartenența lor

departamentală și sursele de finanțare, în timpul executării lucrărilor: - astronomic-geodezice, gravimetrice, de bază, de nivelment, geodezice; - topografo-geodezice și topografice; - aerofotografice, de cartografiere a teritoriului; - de filmare cosmică și sondaj cosmic în scopuri cartografice; - de elaborare și pregătire pentru editare a hărților topografice, geografice cu caracter general, tematice, informatice și altor hărți și atlase.

Prin urmare, se precizează că materialele ortofoto din Arhiva Fondului Național de Date Geospațiale sunt cele care redau exact starea terenurilor defrișate, investiție pentru care se solicită sprijinul financiar.

Având în vedere cele menționate mai sus cât și faptul că în speță careva temeuri prevăzute de art.26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 întru anularea procesului verbal contestat nu sunt, Colegiul conchide ca fiind întemeiată soluția instanței de apel de respingere a acțiunii.

Cât privește apărările recurente formulate în recurs, se constată că sunt neîntemeiate și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă de către instanța de apel, nefiind stabilite încălcări.

În consecință, instanța de recurs conchide că decizia recurată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Mai mult că, argumentele invocate nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat împotriva decizia instanței de apel 21 noiembrie 2018.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a), 248 alin. (2) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vitculens”.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu